

KIÁLTÓ SZÓ

14. évfolyam, 33. szám

A kiskundorozsmai Keresztelő Szent János Plébánia hetilapja

2026. augusztus 16.

Evangelium

...”Isten, irgalmazz nekem, bűnösnek!”... (Lk 18,9-14)

Az egyik ember felmegy a templomba imádkozni, a másik pedig felmegy a templomba káromkodni. A történet a szent hely elmozdulásáról szól. Eddig ott volt a szent, ahová építették. Mostantól kezdve ott van a szent, ahol imádják.

Olvasás közben lassan kirajzódik a példabeszéd lényege. Az Isten országa már nem található meg csak a templomban. A szent a templomon kívül is lehet szent, és a szentségtelenség is beférkőzhet a templom falai közé. A templom nem az egyetlen szent hely. Rengeteg szent hely van. Ahol bűnbánatot tartanak, ott szent hely van. Szentségre törekednek.

Soha nem szabad azt gondolnunk, hogy igazságosan és bűn nélkül élünk. Egyetlen erényünk, hibáink felismerése (Szent Ágoston).

Monier, jezsuita atya mondta: „támaszkodj Istenre, ragaszkodj hozzá, de ne az erényeiddel, hanem a gyengeségeddel”.

Van két színdarab a templomban. Mind a kettő imádság. Az egyikben Isten arra kell, hogy megdicsérje az imádkozót, a másikban arra, hogy megbocsásson neki. Az egyikben Isten nézőközönség, aki tapsol, a másikban társ, aki mellettem áll.

„Az ima a lélek Isten felé emelése, olyan kérések megfogalmazása, ami Istennek tetsző” (Damaszkuszi Szent János). Amikor imádkozunk, honnan beszélünk? Büszkeségünk magasából, vagy alázatos és bűnbánó szívünk mélyéből?

Az alázat az az állapot, ahonnan az ima kegyelmei elnyerhetők. Erre mondta Szent Ágoston, hogy az ember, Isten koldusa.

Az a baj azokkal, akik igaznak gondolják magukat, hogy nincs többé szükségük Istenre. Ez a legsúlyosabb bűn. Aki igaznak hiszi magát, és elegendő önmagának. Ez a farizeus hibája. Azt jelenti a bűn, hogy nincs szükségem Istenre.

Az egyik ember felmegy a templomba imádkozni, a másik felmegy a templomba káromkodni. A szentáldozásban kifejezzük Isten iránti vágyunkat. A zsoltáros szavaival: „Mint szarvas a forrás vizére, úgy vágyakozik a lelkem utánad, Uram. Lelkem szomjazik az Isten után, az élő Isten után. Mikor mehetek már, hogy lássam Isten arcát?” (Zsolt 42,2-3). Ahogyan a pap magához vette Krisztus testét és vérét, nekünk is megjött az étvágyunk és szomjúságunk Istenre. Ahogyan a pap letette a kelyhet az oltárra, rögtön indulunk áldozni, mert hajt minket a szarvas szomjúsága. Szent türelmetlenség, hogy mielőbb találkozassunk az Úrral. Van, mikor egyedül állok a szembeismisítő oltár előtt, áldozók sora nélkül. Bele sem merek gondolni abba, valakinek megfordul a fejében, örüljön az Isten, hogy hozám jöhet. Várjon a sorára, míg odaérek. Ez a káromkodás. A vágyunkkal is imádkozunk. A várakozásunkkal is imádkozunk.

A színész és a lelkész beszélgetett arról, mi az egyik sikere, a másik kudarcának az oka. Hogyan van az – kérdezi a lelkész – hogy te minden este, amikor a színház színpadra állsz, tömeget és rengeteg rajongót vonzol a nézőtérre.

Engem meg alig hallgat valaki a templomban. Ez nagyon egyszerű, megmondom neked a választ – felelte a színész. Én úgy adom elő a darabot, amiben hiszek, mintha valóság lenne. Te pedig valószínűleg úgy mutatod be az

igazságot, mintha az csak egy hit lenne és nem valóság. Az erő abban a meggyőződésben van, ami a hitről már tényként beszél. Amit nem kell várni és hinni, mert már itt van. Benne élünk, mozgunk és vagyunk.

G.F.

A világ legnagyobb kincse

Közel a nagyvároshoz egy kis faluban élt, elédeglét egy özvegyasszony a fiával. Szerény, de tiszta, takaros házában laktak, nem éltek nagy lábon. Az anya művelte a veteményest, csirkéket nevelt, mosott, gondot viselt a házra.

A fiú azonban nyughatatlan volt és egy napon így szólt az anyjához: – Többre vágyom! Tudást, műveltséget akarok szerezni. Útra kelek, hogy a világ legjobb mestereitől tanulhassak.

Az özvegyasszony nehéz szívvel bár, de elbúcsúzott a fiától. Batyut is készített neki útravalóval.

– Fiam, kívánom, találj meg a mestert, aki megmutatja az igazi bölcsességet és a boldogsághoz vezető utat, de kérlek, ne feledkezz meg öreg édesanyádról sem – mondta könnyek közt.

A fiú nagy merészen útnak indult, jónéhány napon át tartott a lelkesedése. Elért a nagyvárosba, elért egy másikba, mindig a leg híresebb egyetemekre iratkozott be, a királyság legnevesebb professzoraitól tanult, de úgy érezte, senkitől sem kapta meg a kulcsot az igazi bölcsességhez.

Egy nap egy idős tanártól ezt a tanácsot kapta: – Fiam, ha az igazi bölcsességet kutatod, eredj fel a hegyre. Odafele van egy templom, az ott lakó szerzetesek tudják a világ legnagyobb bölcsességének titkát.

A fiú útra kelt. Az út nehéz volt és fárasztó. Már napok óta gyalogolt, mikor késő este egy remete kunyhójához ért, akitől szállást

kért éjszakára. A remete megosztotta vele a leveskékjét, egy pislákoló gyertya fényénél töltötték el.

– Merre tart az utad? – kérdezte a remete.

– El akarok jutni a hegytetőn lévő kolostorba, hogy rátaláljak a bölcsességre és megvilágosodjak.

– Miért gondolod, hogy odafönt megtalálod a bölcsességet? A világ legnagyobb bölcsességének titka a szülőfalud egyik lakójánál van. Könnyen fölismersed: a kezében pislákoló lámpást tart, lábán fordítva van a papucs, a balos a jobbon, a jobbos a balon.

A remete szavai összezavarták a fiút, de mivel úgy döntött, mindenben a legbölcsebbek szavát követi, másnap hazaindult a szülőfalujába. Hajnaltól napestig figyelte a szembejövőket, de senkinél nem volt pislákoló lámpás, a cipő is azon rendje és módja szerint volt a lábukon.

Már késő este volt, mikor haz ért a szülői házba. Először halkán kopogott, de senki sem jött ajtót nyitni. Erősebben dörömbölt, hirtelen aggodalom öntötte el, valami baj történt idős anyjával. Még erősebben dörömbölt és kiabálni is kezdett: – Édesanyám, én vagyok, a fiad! Nyiss ajtót!

Végre valahára meghallotta anyja csoszogását, a kulcs megzördült a zárban, az ajtó kinyílt.

Ott állt előtte az anyja, kezében pislákoló lámpás, siettében még a papucsába is fordítva bújta bele.

A boldogság titka ott van mellett, de lehet, hogy észre sem veszed. (B. Ferrero: A bambusz titka)

N.-né

Hirdetések

- Kedden szentségimádás lesz a reggeli szentmise végétől itt a templomban.
- Augusztus 20-án, csütörtökön délelőtt 9 órakor lesz az ünnepi szentmise.

G.F.

AEÉGILMNUV → EVANGÉLIUM

Betűkavarodás

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: „**Ha meg nem tértek és nem lesztek olyanok, mint a kisgyerekek, nem mentek be a mennyek országába.**” (Mt 18,3)

Az egyik, augusztus 16. és augusztus 23. közötti evangélium rövid részletének betűi kissé összekavarodtak; ABC sorrendbe rendeződtek:

„**Emrt aik aágmñt aaaaefgjjllmszt, atz aaáegklmzz, s aik aaáeglmzz aágmñt, atz aaaáefgjklmszt.**”

A helyes válaszokat (a bibliai idézetet és a bibliai vers számát) névvel és címmel ellátva, csütörtök estig dobják be a plébánia postaládájába. A **Létige** segít! A nyertes nevét az augusztus 30-i számban közöljük.

Az augusztus 2-i játék nyertese: **Boros Margit** volt.

Sz.A.

Anyakönyvi hírek

Keresztelés:

Dóri, Bundik László és Nagy Klaudia gyermeke, a keresztség szentségében részesült augusztus 9-én.

Temetés:

†Csonka Máriát augusztus 5-én utolsó útjára kísértük a kiskundorozsmai temetőben.

G.F.

Jól döntök?

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: a) Szent Gertrúd

Szent Gertrúd bencés apáca egy látomásában Szent János evangélista mellett állt, és hallotta Jézus szívverését. Amikor megkérdezte Jánost, hogy az utolsó vacsorán (amikor Jézus keblére hajtotta a fejét) miért nem írt erről az evangéliumában, János azt felelte: ez a titok a későbbi századokra van fenntartva, amikor a világ kihűl, és újra fel kell gyújtani benne a szeretetet.

Új kérdésünk: Kinek a látomása alapozta meg Jézus Szíve ünnepét?

a) Szent Gertrúd

b) Alacoque Szent Margit

c) II. János Pál pápa

A helyes válaszokat névvel és címmel ellátva, csütörtök estig dobják be a plébánia postaládájába. A szerencsés nyertes nevét az augusztus 30-i számban közöljük. Az augusztus 2-i rejtvény nyertese: **Tapodi Endréné** volt.

G.F.

Létige

16. v.: Iz 56,1-6; Zs 66; Róm 11,13-15.29-32; Mt 15,21-28
17. h.: Ez 24,15-24; MTörv 32,18-21; Mt 19,16-22
18. k.: Ez 28,1-10; MTörv 32,26-36; Mt 19,23-30
19. sz.: Ez 34,1-11; Zs 22; Mt 20,1-16a
20. cs.: Péld 4,10-15.18-27; Zs 65; Ef 4,17-24; Mt 7, 24-29
21. p.: Ez 37,1-14; Zs 106,2-9; Mt 22,34-40
22. sz.: Ez 43,1-7a; Zs 84; Mt 23,1-12
23. v.: Iz 22,19-23; Zs 137; Róm 11,33-36; Mt 16,13-20

Számlaszámok:

OTP- Plébánia: 11735036-20051895

Sztriha Kálmán Alapítvány:

11735005-20545747

OTP számla - „Az oltárok felújítására”: 11735036-20053952

A plébánia elérhetőségei:

6791 Szeged-Kiskundorozsma,

Szent János tér 6.

tel.: (62) 461-228 és (20) 82-32-159

email: dorozsmaiplebania@gmail.com

web: <http://dorozsmaiplebania.hu>

Iroda nyitvatartása:

Hétfő - Péntek: 8:00-12:00